

en ændring af den pågældende bestemmelse med henblik på stigningen i prisniveauet, og dernæst medfører nogle under sagens behandling i folketinget foretagne ændringer i procentsatserne for nedsættelser ved beregningen af erhvervsskatten, at skattebidraget til erhvervskommunen forholdsmæssigt bliver mindre end tidligere. I overensstemmelse hermed har man også ændret procentsatserne i § 28, stk. 1, hvilket skete i landstinget.

Videre kan nævnes, at lovens § 27, stk. 4, der tager sigte på at give mindre købstæder, der må betragtes som vanskeligt stillede i økonomisk henseende, en udvidet beskatningsret, er bibeholdt i den form, at der tillægges indenrigsministeren bemyndigelse til efter andragende fra erhvervskommunens kommunalbestyrelse at nedsætte den i § 19, stk. 1, under nr. 2 omhandlede indtægtsgrænse, der ikke mere ligger fast, med indtil 35 pct.

Under sagens behandling i folketinget enedes man tillige om i loven at indføre bestemmelser om, at erhvervsskat af indtægt ved *havfiskeri* alene skal svares til en kommune, når fiskeriet drives med et fartøj, der må anses for nærmest hjemmehørende i en i kommunen beliggende havn, og at hele indtægten ved fiskeriet da skal anses for at være erhvervet i den pågældende kommune. Med hensyn til spørgsmålet om, i hvilken havn et fartøj må anses for nærmest hjemmehørende, må der ifølge den af folketingsudvalget afgivne betænkning lægges afgørende vægt på, i hvilken havn fartøjet har haft det største antal liggedage. Endvidere skal lønnet medhjælp ombord på skibe, der driver havfiskeri, herunder partsfiskeri, fremtidig ikke være undergivet erhvervsskattepligt.

Lovforslaget underkastedes i folketinget 1. behandling sammen med et fra venstres side fremsat lovforslag, hvorefter erhvervsskatten helt skulle ophæves.

I det udvalg, der fik sagen til behandling, var der delte meninger om, hvor vidt man skulle gå, men resultatet af forhandlingerne blev en enstemmig indstilling om gennemførelse af lovforslaget med de foran omtalte ændringer, hvortil senere